

At Gözlüklü Çocuk

— Toprak · 08 Şubat 2012

Yalın bir türkü sürerim sesime,Nefesin yüreğimde tükenmeye yakındır....Bende yarı gölge halleri,Sende yuvarlak harfler...Razıysan sen yeter ki gel,Bir çift gülüşe ikna olur kader!*** **Sevdayı yaşamak beleş,Üste tecrübe kazanıyor bir de insan.Gerçi en asil yanın kirleniyor,Tuzlu geliyor O 'nu yaşamak yüreğine.Belki birkaç yıl figüran oluyorsun hayat sahnesinde.Bahara kavuşmuşken tabiatÖlümü onun dudaklarında soluyorsun...Yalnız anası değil,Gelmişi geçmişi ağlıyor adamın...Ama sevda beleş her koşulda!Ve yaşamak güzel şeyBir başkasına verecek hesabın yoksa!Sevda beleş her coğrafyada...Benim de pıhtılaşmış sevda tohumlarım vardıÇeperli toprakları yeşertebilen!Ruhani renge çalıyordu kandillerimSönmek bilmedim birkaç eylül önceydi.Ve sevda beleşti koşulu yoktu.Kusur aranmıyordu zamansızca abandığım yanaklardaİzmarit gibi sıkılanmıştı sanki dudaklarıma.Dilim döndüğünce seviyordum eskidenHiç kimse olmadan!Başka kimlikleri benliğimden soyutlayarak...Hala beleş sevda... Fakat yüreğim yorgunDaha nokta koymadan hece halinde yığılır kelimelerim.Sınırsızca kurduğum hayaller vardı eskidenKoca bir şehrin istisnasıydım benSana vaat edilmiş yalın bir toprak parçası kimi zamanSevda sendin kırmızı kurdelalar beyaz önlüğündeDolgun dudaklarına vuruyordu maviKi; hala boğuluyorum.Üstelik bir can simidim bile olmadan.Sevda büyümeyi bilen bir çocuktu yüreğimdeYüreğim cansız bir fahişe...Her deniz kokan kadına kuyruk sallayacak senden sonra!Sevda beleş her koşuldaVe yaşamak güzel şey içine sen damlamışsan!ToprakOcak 2012Ankara